

„Od dní Jána Krstiteľa podnes trpí nebeské kráľovstvo násilie a násilníci sa ho zmocňujú.“ Mt 11, 12

Toto je zaujímavá veta v dnešnom evanjeliu. V poznámkach vo sv. Písme som sa dočítala niečo, čo túto vetu robí, aspoň pre mňa, trochu zrozumiteľnejšou. Tam sa píše: „Túto vetu možno rozumieť alebo pasívne: Božie kráľovstvo trpí násilie, je prenasledované, alebo aktívne: Božie kráľovstvo treba dobýjať a účasť na ňom majú len odvážni a silní.“

Sme aktívni alebo pasívni? Chceme vôbec dobyť Božie kráľovstvo? Sme odvážni a silní? A nezabúdajme, že Božie kráľovstvo nie je ani minulosť ani budúcnosť, alebo prítomnosť. Poznáme tú vetu: „lepšie už bolo...“ alebo „lepšie ešte len bude...“ Ale čo urobiť pre to, aby sme dokázali povedať, už je lepšie? Čo robiť preto, aby slovíčko „lepšie“ vyjadrovalo prítomnosť? Dalajláma raz povedal: „Existujú iba dva dni v roku, kedy nemôžeme vôbec nič urobiť. Jeden sa volá včera a druhý zajtra. Dnešok je tým správnym dňom milovať, konať a predovšetkým žiť.“

Dnes sme spomínali sv. Augustína. Dá sa povedať, že svojim hýrivým životom žil naplno každý deň. Jeho život bol dlhé roky poznačený zábavou, užívaním si života plným priehrštím. A predsa, malo to nejakú chybu. Napriek tomu, že mal všetko, všetko si mohol dovoliť, bol múdry a inteligentný pocítil v živote deficit. Začalo mu niečo chýbať – naplnenie, možno povedať aj zmysel života. Kam to všetko má viesť? Kde má život cieľ?

Takto hovorí jeden príbeh o ňom:

V jeho srdci bol boj. Bol tak nepokojný, že si občas nemohol nájsť miesta. Raz sa posadil v záhrade a jednoducho sa rozplakal ako dieťa. „Mám už 32 rokov. Ďalej už nevládzem.“ Hovoril sám pre seba: „Kedy sa z toho dostanem? Možno zajtra, pozajtra, možno vždy budem hovoriť zajtra a nikdy nezačnem dnes?

Prečo neskončiť s tým hneď, teraz a navždy?“ – plakal.

V tom okamihu, akoby zo susedného domu počul hlas dieťaťa. „Ber a čítaj“ počul jasný hlas.

„Ber a čítaj!“ „Možno sa tam hrajú nejakí chlapci, pomyslel si v prvej chvíli.

Ale neboli to chlapci. To Pán Boh použil hlas dieťaťa – Augustín to tak pochopil, skočil na rovné nohy a bežal za knihou listami sv. Pavla. Otvoril ju. Otvorila sa mu na Liste Rimanom:

„Noc pokročila, deň sa priblížil. Zhodme teda skutky tmy a oblečme sa do výzbroje svetla. Žime počestne ako vo dne; nie v hýrení a opilstve, nie v smilstve a necudnosti, nie v svároch a žiarlivosti, ale oblečte si Pána Ježiša Krista; a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí.“

Jedno porekadlo hovorí: „Zajtra, zajtra len nie dnes, vraví každý lenivec.“ A čo my? Kedy začneme?

A evanjelium Mt 11, 11-15 končí vetou: "Kto má uši, nech počúva." Skúsme si do tejto poslednej vety vložiť aj ďalšie zmysly: ... kto má ruky, nech koná..., kto má oči, nech vidí..., kto má nohy, nech príde..., kto má jazyk nech hovorí... Ale v prvom rade počúvajme Ducha, aby sme mohli použiť všetky ostatné zmysly.

Zajtra, zajtra... len nie dnes....

Napísal Hanka Švecová

Štvrtok, 13 December 2012 20:34
